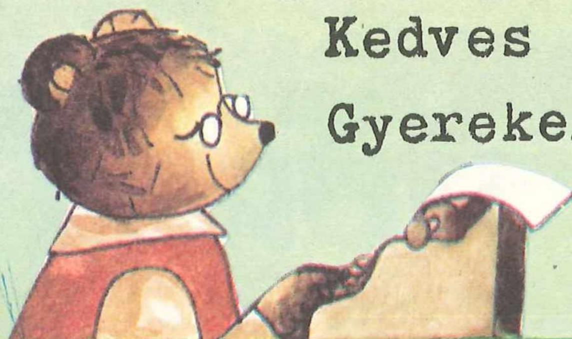
DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

XXVI. ÉVFOLYAM. 11. SZÁM. 1982. NOVEMBER. ÁRA: 4,50 Ft

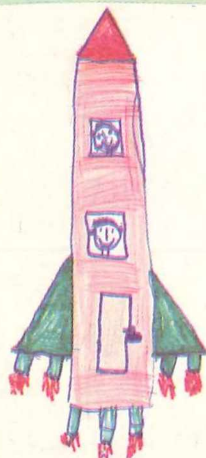
MELLÉKLETTEL

Kedves Gyerekek!

Berci és Marci minden este kieszel valamilyen játékot elalvás előtt az ágyban. Olyan játékot, amihez nem kell semmiféle eszköz. Tegnap este versenyeztek, hogy ki tud több járművet felsorolni. Amikor nem jutott eszükbe több, elaludtak.

Rajzaitokból látom, hogy ti is sok járművet megfigyeltetek már:

BOJTA PETI, 6 éves, Budapest

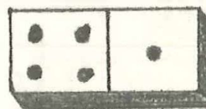

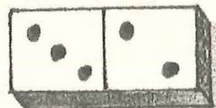
BODNÁR TÜNDE, 7 éves, Tiszalök

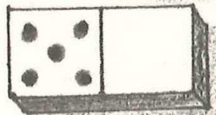

ROZSOS ROBI, 7 éves, Szerencs

Talán észrevettétek már a dominókat a Dörmögő oldalainak alján. Ha összeszámoljátok a pontokat, megtudhatjátok, hányadik oldalt nézegetitek. Aki szemfüles, azt is láthatja, hogy ugyanannyi pontot néha különféleképpen helyezünk el.
Nézzük például ezeket!

Számoljátok meg a pontokat! Vajon ugyanazt az oldalt jelölik?

Nehéz feladatot adtam ma a bocsoknak; tervezzenek olyan járművet vagy gépet, amilyet még sohasem láttak. Berci automata takarítógépet tervezett, Marci képzeletben a tenger mélyét kutatta kételtű járművével. Próbáljatok meg ti is új gépet vagy járművet tervezni! Ha sikerül, rajzoljátok le, és küldjétek el rajzotokat!

Szeptemberben két rejtvény volt az újságban. A Heverő levelek című rejtvény a kicsiknek szólt. Nagyon sokan megtaláltátok a két hasonló formát, és csuda szép leveleket ragasztottatok a jelek mellé! A Honnan nézzük című rejtvényt a nagyobbaknak szántuk, de a kisebbek is sokan megbirkóztak vele. Nyerteseink: *Árvay Krisztina, Lukács Joci, Szatmári Andrea*, Miskolc — *Balogh Marcell, Bertók Eszter és Andrea, Tímár Péter, Tóth Balázs, Váli Lacika*, Budapest — *Baksza Ildikó*, Váchartyán — *Barabás Sarolta*, Szolnok — *Bauer Helga*, Dorog — *Bugány Juditka*, Tatabánya — *Fürjes Csaba*, Csokvaomány — *Jagadics Ágnes*, Zalaegerszeg — *Kovács Helga*, Székesfehérvár — *Kozák Erzsike és Pistike*, Győr — *Magyari Miklós és Péter*, Berettyóújfalu — *Nagy Józsi*, Csökmő — *Szilva Imike*, Edelény — *Tihanyvári Eszter és István*, Pécs — *Viskovits Réka*, Nagybörzsöny — *Zeleszkó Mónika*, Bölcske — *Brunszvik Teréz Óvoda „B” középső csoportja*, Martonvásár — *4. sz. Ált. Isk. 1. g osztálya*, Ajka — *Újváros parki Ált. Isk. 1. c osztálya*, Budapest — *3. sz. Ált. Isk. 1. c osztálya*, Eger.

MEGSÚGOM hogy következő számunkban a sárkánycsalád tagjai — akiket sokan ismertek már — remek ötleteket adnak arra, hogyan tölthetnétek szabadidőtöket a téli ünnepek alatt.

L. KAPUVÁRI LÍDIA:

EGYSZERŰ TÖRTÉNET

— A Balogh hülye — jelentette ki Borka, köszönés helyett, már ki tudja hányadik alkalommal, amikor hazajött az óvodából.

— De Borka! Hogy beszélhetsz ilyen csúnyán! — rémüldözött az anyukája, szintén ki tudja hányadszor, és ezen a délutánon is ugyanolyan szigorúan parancsolt a kislányára, mint legutóbb:

— Azonnal menj a szobádba!

— Akkor is hülye — mondta elszántan Borka, és megint csak ki tudja hányadik napja, méltóságteljesen bevonult a száműzetésbe.

— Azért valamit mégis tenni kéne! — jegyezte meg apa óvatosan.

— Hát, az igaz, hogy átok rossz kölyök az a Balogh Andris —, bólintott anya is, amikor biztos volt benne, hogy Borka már nem hallhatja. — Folyton összedönti, amit építenek, meg verekszik, a székeket is fölborogatja, és rúg, harap! Tudod, hogy Borkát tegnap nyakonöntötte a levesével!?

Apa sokáig töprengett, aztán behívta a kislányát, és arra kérte, hívja meg vasárnapra játszani Balogh Andrist.

Borka úgy nézett apjára, mintha arra akarta volna rávenni, hogy kérjen az ovidoktornénitől tizennégy szúrást egymásután, aztán dobja bele a kedvenc játékmackóját a Dunába, és végül egyen meg három tányér kelkáposzta-főzeléket, amit a legborzasztóbbnak ítélt az összes szörnyűségek közül...

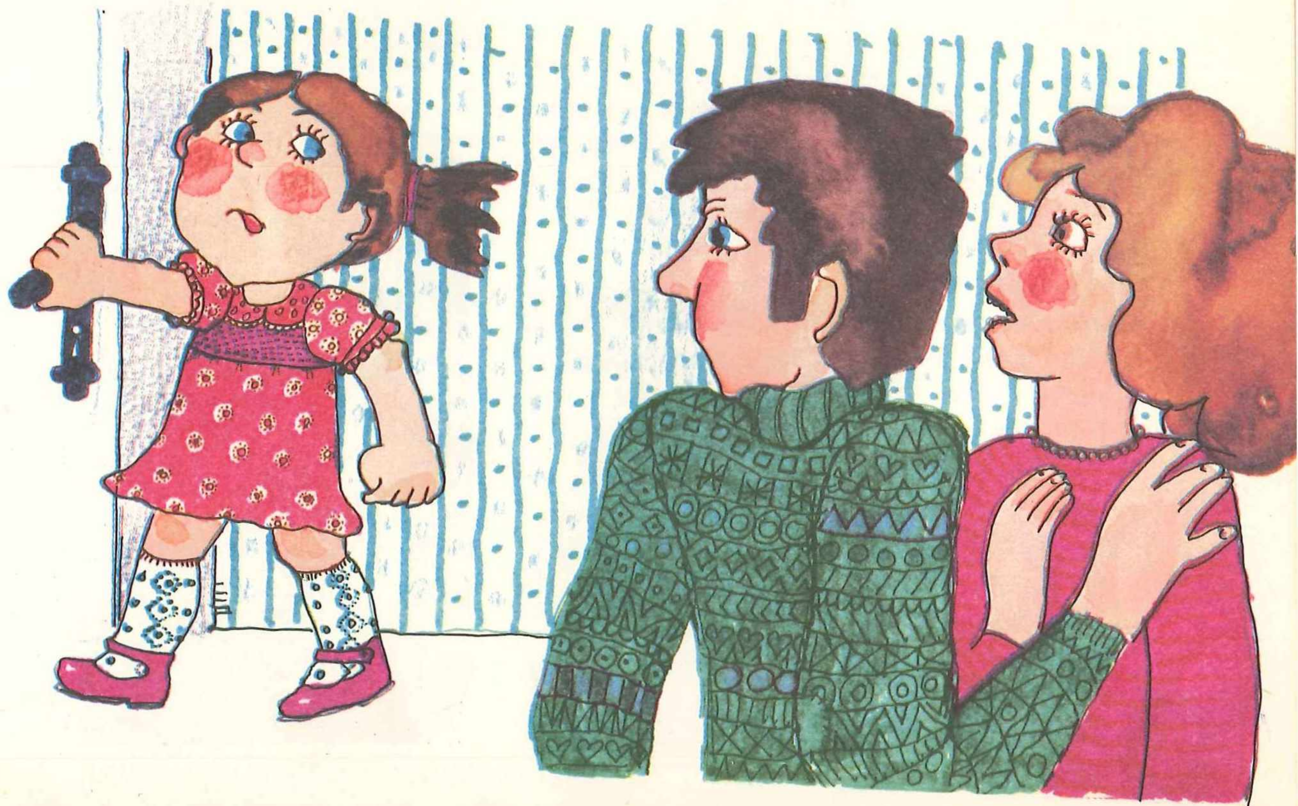
— Nem hívom meg — jelentette ki határozottan.

— De én nagyon szeretném! — mondta apa, és megtoldotta kérését egy gyönyörűséges apuka-mosollyal is, amitől Borka határozottsága kicsit megingott, mert ez a mosoly valóságos játékutalványnak számított. Az ilyen mosolyok — Borka tapasztalatai szerint — mindig valami nagyon kellemes meglepetést ígértek.

— Neem hívom meg — ismételte most már egészen bizonytalanul. — Különben is, egyáltalán nem lehet vele játszani!

— Én azért megpróbálnám! — erősködött apa. — Ha nem sikerül, nem erőltetjük.

— Hívd meg *te!* — ajánlotta Borka bölcsen. — Úgyis *te* akarsz vele játszani!

— Hívjuk meg együtt, úgy valahogy mégis jobb lenne! — egyezkedett apa.

— Jóóó — nyújtotta el a szót Borka, és alapos fintort vágott, hogy azért éreztesse apával, igazán csak az ő kedvéért enged.

Másnap reggel apa elkísérte Borkát az óvodába, hogy a nagyobb nyomaték kedvéért, együtt tolmácsolják a meghívást.

Balogh Andris már ott volt, mire megérkeztek. Éppen egy kisfiút rugdosott. Borka apja odalépett hozzá, és hirtelen maga felé fordította:

— Fáj neki — mondta határozottan. Balogh Andris elkerekedett szemmel nézett a férfira.

— Te, Andris! — folytatta az megenyhültebben — ha ennyire szeretsz rugdosódni, állj ki velem focizni vasárnap! A labda szerintem sokkal alkalmasabb lesz, mint ez a legényke! Jobban gurul, és ráadásul nem is visít ilyen kellemetlenül, ha rúgják!...

Balogh Andris eltűnődött. Fontolgatta, mit hihet el a hallottakból, hiszen olyan tréfásan mondta a bácsi! Aztán valami mégis azt súgta neki, hogy komolyan beszélnek vele.

— Vasárnap nem mehetek — szólalt meg —, olyankor az apukámnál vagyok..., az *új* feleségénél, meg az ... *új* gyerekénél...

— Ááá! — hajolt meg Borka papája tréfáskomolyan Andris előtt. — Hát ami azt illeti, én elég *régi* vagyok már, úgyhogy nekem tökéletesen megfelel a szombat is, főnök!

— Igazánból mondod? — vigyorodott el Balogh Andris.

— Persze! — bólintott Borka papája. — És ha esne az eső, akkor is gyere! Megnézed a terepasztalomat, sőt, ha megígéred, hogy csak úgy nyúlsz hozzá, ahogy elmagyarázom, akkor irányíthatod a vonatokat. ...Szóval, szombaton!...

Balogh Andris egy tétova mozdulatot tett a levegőben, mintha meg akarta volna érinteni Borka apját, hogy valóban ott van-e? De a férfi akkor már nagy léptekkel sietett a kijárat felé. Andris keze ott maradt félúton a levegőben. Tétova volt, mint egy ijedt kis veréb, amelyik korán kecmergett ki a fészkéből.

Balogh Andris soha sem járt ugyan Borkáék lakásában, de néhány nap múlva talán már csukott szemmel is tájékozódott volna náluk. Tudta, hol áll az akvárium, milyen sorrendben ülnek a polcon Borka babái, hol tartják a szobapapucsokat és merre kell a fürdőszobába menni. Borka az óvodában naphosszat magyarázott neki, mert Balogh Andris még rosszalkodni is elfelejtett, csak kérdezett és kérdezett. És minden új tudása közepén ott tündökölt a terepasztal. Ó, az a terepasztal! Balogh Andris naponta fohászkodott az éghez, hogy szombaton essen az eső! Ha tehette volna, akár a fogmosópoharával is összehordott volna egy felhőrevalót,

KOLTAI ÉVA rajz

csak irányíthassa azokat a száguldó, apró vonatokat a pályaudvarok, erdők és alagutak között... A fohászkodás azonban nem bizonyult elégségesnek, mert szombaton százágra sütött a nap. Balogh Andris mégis vonatokat irányított. És közben néha el-eltöprengett rajta, milyen különös bácsi a Borka papája, hogy mindig bolondozik, mégis tudja, hogy ő mit szeretne...

Balogh Andris egyre többet tanyázott Borkáéknál, és lassan valahogy nem is csak az imádott terepasztalért. Talán azt szerette a legjobban, ha mind a hárman együtt társasjátékoztak vele. Olyankor előbb-utóbb odafészkelődött Borka papájának a hóna alá, és nagyot, elégedettet sóhajtott, mint egy kis kölyökkutya.

Csíkos levélborítékot találtunk a postaládánkban. A csíkos boríték mindig azt jelenti, hogy messziről jött a levél. Ezen a borítékon az állt, hogy Murzilka küldi Dörmögőnek. Tudjátok, mit jelent ez a szó, Murzilka? Azt jelenti oroszul: Hópehelyhecske.

A Szovjetunióban, ahonnan ezt a levelet küldték, már most is nagy pelyhekben hull a hó; a gyerekek prémes sapkát hordanak meg bundácskát, és óriási hóembereket építenek. Hópelyhecskének hívják a gyerekek újságját is. A levél így szól:

KEDVES DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR!

A MURZILKA szerkesztősége a régi barátsággal köszönt születésed évfordulóján, és azt kívánja, hogy szerez minél több örömet a gyerekeknek; tanítsd őket egyetértésben élni, tanulni, dolgozni; tanítsd őket hazaszeretetre!

Ajándékul egy rajzot tettünk a levelünk mellé. Tatjana Alexejevna MAVRINA rajzolta, aki már nagyon sok meséhez készített képeket a gyerekeknek. Ezért nemzetközi Andersen-díjjal tüntették ki.

Szeretettel ölel
a MURZILKA szerkesztősége nevében:

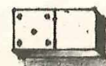
B. MATVEJEV

LOVAS GÁBOR:

Hapci

Sünök és fókák, rókák, borzok, zsiráfok a polcon, most jól figyeljetek! Itt a kanál, az orvosság; tátsd ki a szád, ne félj! Így, okos vagy! Ettől majd meggyógyulsz.

— Haaa-p-ci!

— Ki volt az?! Ejnye, ebadta mackója, hát a zsebkendőd mire való, mondd! Csak arra, hogy letöröld a szád széléről a mézet?

— Nem hiszem.

— Hogy csomót köss rá, hogy el ne felejtsd, mikor jönnek a vendégek?

— Aligha.

— Hogy a nyakadba kössed dísznek?

— Nem, nem!

— Haaa-p-ci!

— Úgy, ni: hogy amikor tüsszentesz, köhögsz, a szád elé tedd, no látod!

— Haaa-p-ci!

— Váljon egészségedre!

Sünök és fókák, rókák, borzok, zsiráfok a polcon, jól figyeltetek?

STUIBER ZSUZSA rajzai

CSANÁDI IMRE:

Beteg fiúcska

Fürge két kezed
fáradtan lehull,
rebbenő szemed
riadt kismadár.

Felhősen figyel
aggódó anyád,
arcod kutatom
válla mögül én.

Bezárt kapu vagy,
felvont-hídú vár,
két kemény vitéz
csatáz odabenn.

Hess, Gonosz Vitéz,
hordd innen magad,
nem szánták neked
ezt a kisfiút.

Gyógyulj meg hamar,
bágyadt kisfiú,
tűzd ki víg jelül
meleg mosolyod.

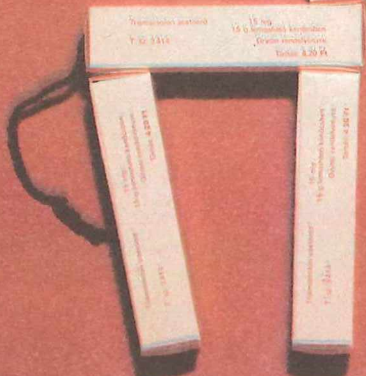
Fényképezte: GONDA JENŐ

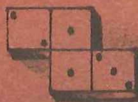

Kérjétek meg nagyszüleiteket, hogy az üres gyógyszeres dobozaikat ne dobják el, hanem adják nektek! Ezekből a dobozokból készítsetek állatokat, játékokat; egyet Dörmögőnek is küldjetek el!

Készítették: a budapesti VIII. kerület, Rákóczi út 15. sz. alatti napközi otthonos óvoda nagycsoportosai.

HERVAY GIZELLA:

Tornyos-mese

Kobak és Katika építősdit játszottak. Elosztották az építőkockát, Kobak kapta a piros meg a kék köveket, Katika a sárgát és a zöldet. Katika a sarokba húzódott építeni, Kobak a szőnyeg közepén dolgozott. Katika gyönyörű, karcsú tornyos várat rakott, Kobak tágas, lapos házat épített.

— Az enyém szebb! — tapsolt Katika. — Tornyos és szép. A tiéd csúnya, lapos.

— De az enyémbe befér a lovacska — mondta Kobak büszkén, és gondosan bekötötte a lovacskát a lapos házba. — És ez szebb, mint a tornyos, mert lovacska lakik benne. A tiedben nem laknak. Nem szép.

— De tornyos és szép — sikongott Katika.

— Nem fér bele a lovacska — mondta Kobak konokul.

Katika visszament a sarokba. Ült és hallgatott. Nézte a tornyos várat sértődötten.

Kobak kihozta a lapos házból a lovacskát, körbesétálta vele a házat. Benézett a lovacska az ablakon, füvet legelt a háztetőről, aztán bement a házba, megvacsorázott, megitta a kakaóját, megmosta a fülét, aztán lefeküdt aludni.

Katika még mindig a tornyos várat nézte a sarokban. Aztán mikor a lovacska már rég aludt a lapos házban, odament lábujjhegyen, és bekukucskált az ablakon.

— Alszik — ismerte el Katika, és most már tetszett neki a lapos ház. A lovacska közben felébredt. Katika kihozta a házból, és elvitte sétálni. Megnézte a lovacska a tornyos várat, körüljárta, aztán mikor látta, hogy nem fér bele, fogta magát, és visszament a saját házába, amit Kobak épített neki.

Katika ekkor gondolt egyet, és lerombolta a tornyos várat. A sárga és zöld kockákat a kötényébe rakta, és odacipekedett a szőnyeg

középére. Leült a lovacska háza mellé, és kiborította őket.

— Gyere, építsünk a lovacska házára emeletet, és lakjon ott a cicám, és a tetejére rakjunk tornyot, hogy szép legyen — mondta Katika, és emeltek egy olyan emeletes tornyos házat a cicának és a lovacskának, hogy én is szívesen beleköltöznék.

És ez most már igazán szép ház volt, magas is, tornyos is, és Kobak lovacskája meg Katika cicája is belefért.

De nekem legjobban azért tetszik, mert Kobak és Katika együtt építette.

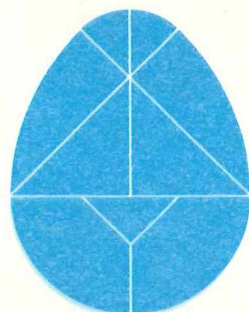
JÁTÉKSZÜRET

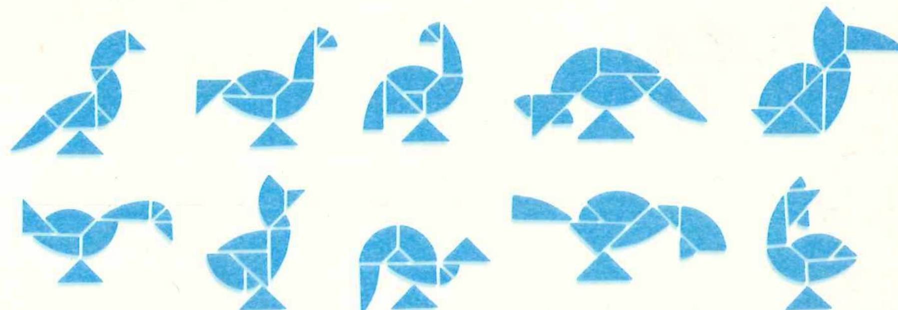
1982 szeptemberétől rendszeresen jelentkezik a televízió képernyőjén a JÁTÉKSZÜRET című sorozat, amelyet bizonyára te is megkedveltél. A Dörmögő Dömötörben is felidézzük az adások egy-egy játékát, hogy kedved szerint tovább folytathasd, és újabb változatokat találhass ki.

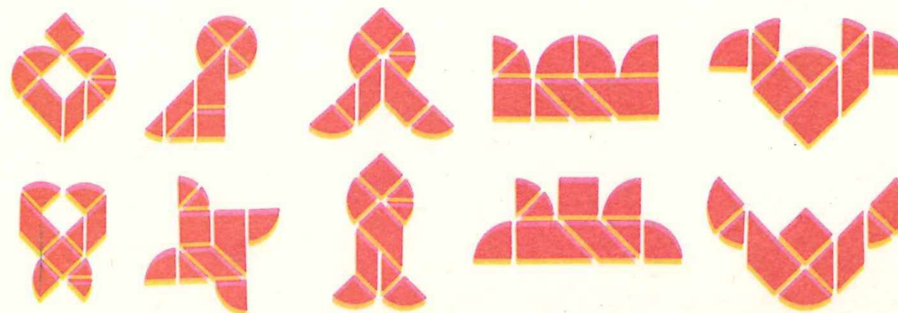
Novemberben Dr. Ókor „padlástársa" RODOLFO mester, a bűvész volt, aki egy tojás és egy szív részeiből egyre újabb formákat „varázsolt". Itt ismét láthatsz közülük néhányat, de ha te másféléket találtál ki, ragaszd őket egy papírra; küldd el nekünk is!

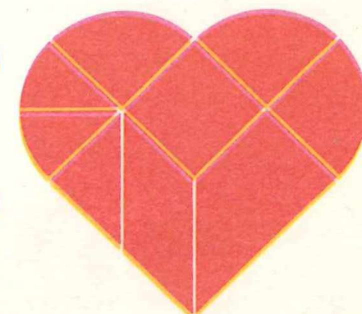

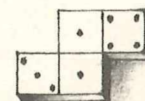
(Részletek a TANGRAM játékból, RODOLFO gyűjteményéből.)

BÚJÓCSKÁZÓ NEVEK *Rejtvény első osztályosoknak*

Találd ki, melyik kép nevében bújt el egy másik kép neve! Keretezd be azonos színnel!

Találd ki, melyik szóban bújt el a képek neve! Kösd össze a képet a megfelelő szóval!

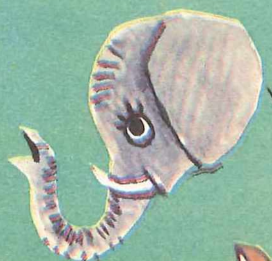
S. T. K.

főz

Dalma

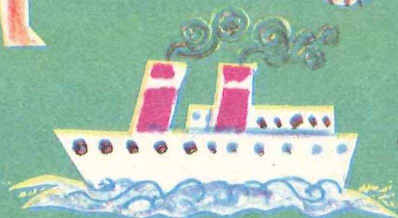

űrhajó

kormány

lekvár

december

TE IS NEVELHETSZ

Sok gyereknek megengedik a szülei, hogy a lakást díszítő növények közül néhányat önállóan gondozzon, neveljen. Milyen öröm és büszkeség, ha a növényeid szépen fejlődnek: egyre újabb, egészséges leveleket hoznak, virágzanak! Bemutatunk két olyan növényt, amelynek egyszerű a kezelése, könnyen, olcsón beszerezhető, és bizonyára meghálálná a gondoskodásodat.

Ritkán virágzik ugyan a TIGRISKE, de vastag, láng alakú leveleit szürkés sávok díszítik, mint a cirmos cica vagy a tigris bundáját. (Másképpen Sansevieriának is nevezik.) Egyik

NÖVÉNYEKET!

szép változatát még ujjnyi széles, sárga csíkok is szegélyezik. Elég másnaponként meglocsolni, mert nem kedveli a sok vizet; nagyon igénytelen növény. Védeni kell azonban a hirtelen lehűléstől. Ezért télen sohase nyiss rá közvetlenül ablakot!

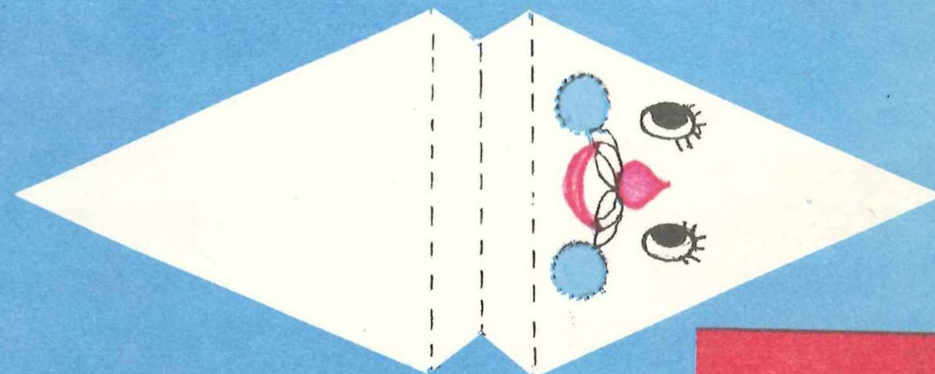
A FOKFÖLDI IBOLYA gyakori szobanövény. Egész éven át virágzik. Lehet lila, fehér, kék vagy rózsaszín virága. Szereti a világos, de nem napos helyet. Szintén kevés vízre van szüksége. Öntözésnél arra ügyelj, hogy a leveleket ne érje víz, mert foltosak lesznek.

K. M.

Télapó ajándék

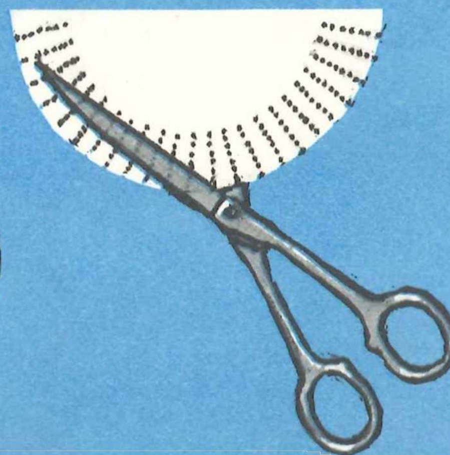
Beküldte: PETERKE ATTILA, esztergomi óvodás

Rajzold fehér kartonpapírra az itt látható formát! Szélessége 11 cm, a csúcs alakú fej magassága 13 cm legyen. Hajtsd be a kivágott formát a szaggatott vonalak mentén, és rajzolj arcot Télapónak! A szája két végénél vágj kör alakú nyílást, ezeken húzd kifelé egy fehér szaloncukor papírjának két, rojtos végét! Elkészült Télapó pofaszakálla. Most már csak egy piros süveggel erősítsd egymáshoz a fej két oldalát. Az oldalak között elhelyezkedő „talp" alá pedig bevagdalt, félkör alakú papírt ragassz! Ugye csinos ajándék? Bizonyára örül majd, aki kapja.

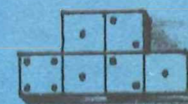

SZÁVAY EDIT rajza

Dörmögő Dömötör téli meglepetése a gyerekeknek: gyűjtemény a korábban megjelent, népszerű, kivágható, színes mellékletekből. Nyolc különféle, gondolkodtató, kézügyesség-fejlesztő játék és nyolc barkácsötlet. Közöttük van a hét napjait, az év hónapjait, az évszakokat és mindezek összefüggését ismertető, cselekedtető játék; a dominó két korszerű változata, és néhány mozgatható játékfigura. Például az elefánt, amely lengeti az ormányát, egy pólyába helyezhető kisbaba és több alkotó játék, amely számíthat a gyerekek tartós figyelmére.
Az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat a gyerekek, a szülők és az óvónők régi, közös kívánságának tesz eleget, amikor megjelenteti ezt a kiadványt. Kapható az újságárusoknál.

F. GYŐRFFY ANNA rajza

Játsszunk most együtt!

Kedves Szülők, Nagyszülők, kedves Felnőttek!

December 16-án lesz Kodály Zoltán születésének századik évfordulója. Munkásságát ismerik hazánkban és messze határainkon túl is. Nevéhez fűződik a nemzeti gyökerekből táplálkozó óvodai és általános iskolai ének- és zeneoktatás. Nincs olyan óvodás korú gyerek hazánkban, aki ne ismerné gyermekdalait. Ismerik és éneklik ezeket a dalokat szüleik is, akiket már Kodály-módszerrel tanítottak énekelni. Kodály mondta ki először: A zene mindenkié!

Méltatás helyett, egész életművének szellemében most *énekeljünk* együtt!

Az első zene, amelyet a gyermek édesanyjától hall, emberemlékezet óta a bölcsődal. A kisgyermek elalszik tőle, s ha ébren van, mosolyra derül.

A zene: dallam és ritmus. Mindkettő közel áll a gyermekhez, a hallott és a maga alkotta egyaránt, mindkettő öröm forrása. Sok gyerek dúdolgat, énekelget és mondogat ritmikus szavakat, még mielőtt összefüggően beszélne. Többen játék közben is dúdolgatnak.

Kedves Szülők! Ne hagyják elveszni gyermekük korai érdeklődését a zene iránt! Kodály tanítása: „A zenei nevelés a 3—7 évig terjedő korban, a gyermeki értelem és a lélek fejlődésének legfontosabb idejében rendkívül nagyjelentőségű."

A népdal és népi gyermekjáték teljes értékű művészet, zenei élményt nyújt, és ezáltal örömet szerez a gyerekeknek. Szívesen hallgatják az óvodában tanult dalokat, népi játékokat otthon is, és ez fordítva is áll: az a kisgyerek, aki édesanyjától vagy nagyszülőjétől gyakran hall éneket és vele együtt dalol, magabiztosan és felszabadultan énekel az óvodában és az iskolában.

Már az egészen kicsi gyermeknek is énekeljen az édesanyja! Persze nem mindegy, hogy mit és hogyan énekel. Tisztán, szépen, ne túl hangosan énekeljen, a gyermeknek megfelelő hangmagasságban, és kis hangterjedelmű dalokat. A felnőttek táncdalai megerőltetik a gyerek hangszálait, és elronthatják, tönkretehetik tisztán csengő hangját. *Egyszerű, népi gyerekjátékokat és dalokat énekeljen.* Ezek a legmegfelelőbbek; dallamuk és szövegük közel áll a gyermekhez; valamennyi szép, könnyen tanítható és tanulható.

Mit tegyen az a szülő, aki nem járt óvodába, vagy nem emlékszik már a kiskorában tanultakra? Esténként bizonyára ő is megkérdezi: Mit csináltatok ma az óvodában? Ugyanígy érdeklődjön a dalok felől. *Tanulja meg* a gyerektől, és énekeljen vele együtt, amikor csak lehet! Otthon, házi munka közben; akár jutalomként, játékkal egybekötve, az esti mese előtt vagy után; sétánál, kiránduláson.

Megkérhetik a szülők gyermekük óvónőjét is, hogy a szokásos szülői értekezletek előtt vagy külön összejöveteleken tanítsa meg nekik a gyermekek dalait, játékait. Lehet meglepetés is a gyereknek (vagy talán egészen természetes?), hogy édesanya, édesapa ezt is tudja. Kezdeményezzék otthon a közös éneklést! Énekeljen akár az egész család, szülőkkel, nagyszülőkkel, nagyobb testvérekkel együtt, ne szégyelljék a kicsik dalait énekelni. Rendkívül hangulatosak ezek az együtténeklések, szinte közelebb hozzák egymáshoz a család három nemzedékét.

A gyermekgondozási segélyen lévő édesanyák a gyerekkel együtt hallgassák meg a rádióban az óvodások műsorát. Az ott elhangzó dalok fejlesztik a gyerek zenei ízlését.

És most szeretnénk egy „babonát" eloszlatni: nincsen botfülű gyerek! Csak szebben, könnyebben vagy éppen gyengébben, nehezebben éneklő gyerek van. A zenei hallás fejleszthető. Türelemmel, gyakorlással ezt is meg lehet tanulni, mint annyi mást. Sok örömet jelent az életben, ha valaki szeret énekelni, szereti a zenét. És minden hangszeres tanulás alapja a tiszta éneklés.

Legjobban éneklő óvodásaink közül kerülnek majd ki a kisdobosőrsök nótafái. Gyökereztessük meg ezeket a fácskákat! *R. K.*

r d l, s,

KODÁLY – CSUKÁS

1. Or - szág- ú - ton nagy a hó, a ko - csi - nak so - se jó.

Domb- ol- da - lon nagy a hó, a szán-kó - nak ez a jó!

2. Domboldalon fut a szán, ez az öröm igazán.
Ha felborul az a szán, hóba gurul fiú, lány.

SOMORJAI ÉVA rajza

GYÁRFÁS ENDRE:

DÖRMÖGŐÉK CSILLAGNÉZŐBEN

SÓTI KLÁRA rajza

— Jaj, de korán sötétedik!
Ez bizony már őszidő.
Hadd maradjunk fenn egy kicsit,
nézni az ég csillagait!
Kérünk, bólints, Dörmögő!

— Jól van, bocsok — brummog apjuk.
— Én is nagyon szeretem,
ha előttem, ha fölöttem
feltárul a végtelen.
Látjátok a Sarkcsillagot?
Az északi égen ragyog.
A vándornak ő mutatta,
nem tévedt-e rossz utakra.

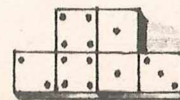
Berci kiált: — Hű, de szép
az a fénylő négy kerék!
Tudom én: a rúddal együtt
Göncölszekérnek nevezzük.

Dörmi mesél: — Volt egy kocsis...
Pityókásan ült a bakra,
erre-arra csalinkázott,
és a szalmát elhullatta.
Mert a Tejút milliárdnyi
csillagát a nép úgy látta,
mintha elszórt szalma lenne,
és csak vasvillára várna.

— Még egy szekér! — ámul Marci.
— A Kis Göncöl — mondja Dörmi.
— Csudajó a csillagképek
ábráiban gyönyörködni!
Egy kis képzelőerővel
az égbolton megláthatjuk
a Bikát, a Kost, a Bakot,
a Halakat és a Hattyút.

— Az a csillag! Nézd csak repül!
Szálló, fényes porszemecske.
— Nem is csillag, hanem szputnyik.
Emberi kéz készítette.

Bagoly huhog: — Későre jár.
Aludjatok, bocskomák!
Szobátokba csillagfénnyel
pillant be a nagyvilág.

Mitől fáj?

Katinak fáj a foga. Csúnya, fekete lyuk tátong rajta, oda fészkelte be magát a fájdalom. A lyuk nem egyszerre támadt. Eleinte csupán akkora volt, mint egy mákszem, észre sem vették. Aztán mindennap, minden éjszaka hízott egy picit: már egy szőlőmag is belefért, már fájt is!

A doktor bácsi betömte a lyukat, és azt mondta, hogy az édességek: cukorka, csokoládé, édes italok, a sütemény apró részecskéi támadták meg Kati fogát. Anyuka ezután arra kérte a rokonokat, ismerősöket, hogy édesség helyett inkább játékkal, gyümölccsel ajándékozzák meg a kislányát névnapján vagy születésnapján.

Nézz körül az élelmiszerbolt kirakatában, és keresd meg azokat az ételeket, italokat, amelyek megártottak Kati fogának. Hányat találtál? Húzd át ezeket piros ceruzával, és rajzolj helyettük ugyanennyi almát egy tálra. Rajzodat küldd el Dörmögő Dömötörnek!

K. M.

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Záhonyi Ede. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: 1374 Budapest VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KH-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 13,50, félévre 27,—, egész évre, 54,— Ft.

82.0792 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.

A beküldött kéziratokat és rajzokat nem őrizzük meg, és nem küldjük vissza.

Index: 25.193

HU-ISSN 0230—1032

A szerkesztőség belső munkatársai: olvasószerkesztő: Kun Magda, képszerkesztő: Kovács Endre, levelező: Madár Eszter.